

Evaluation of General Educational Hospitals Affiliated to Mashhad University of Medical Sciences Based on the Standards of Health-promoting Hospitals

Shaghayegh Yousefi¹, Ali Vafaei Najar², Habibollah Esmaily², Elaheh Hooshmand²

1. Student Research Committee, MUMS, Mashhad, Iran

2. Social Determinants of Health Research Center, MUMS, Mashhad, Iran

Article Information

Article History:

Received: 2017/04/23

Accepted: 2017/09/23

Available online: 2017/12/05

IJHEHP 2018; 5(4):320-327

DOI:

10.30699/acadpub.ijhehp.5.4.320

Corresponding Author:

Elaheh Hooshmand

Social Determinants of Health
Research Center, MUMS, Mashhad,
Iran

Tel: 09151247350

Email:

houshmande@mums.ac.ir

Abstract

Background and Objective: Global changes have created new health challenges specifically in hospitals. In the new perspective, nowadays hospitals are the best places for health promotion and preventive services. The present study aimed to evaluate the performance of general educational hospitals of Mashhad University of Medical Sciences based on the standards of health promoting hospitals.

Methods: The present study was a descriptive – analytic and the data collection tool was a World Health Organization questionnaire regarding the standards of health promoting hospitals. To fill in the questionnaires, a team of main members of the hospitals was formed and standards assessment criteria were determined, then the questionnaires were completed by each team member. The data analysis was performed by SPSS software through statistical indicators (mean, SD), t-test and paired t-test.

Results: The results were identified by five categories of activities based on the standards of health promotion hospitals. Regarding standards, the highest score was related to patient's information and therapeutic interventions (78) and the lowest was for managerial policies (51.1). In total, all hospitals were in the same situation to perform the standards of health promotion hospitals, with a mean score of 63.80%.

Conclusion: It seems that some activities related to the health-promoting hospitals (HPS) are being carried out in hospitals. Therefore, for improving the quality of health services, encouraging policymakers and healthcare managers to create consistent policies will have an effective role to improve the status of hospitals.

KeyWords: Hospital, Standard, Health-Promoting Hospitals

Copyright © 2017 Iranian Journal of Health Education and Health Promotion. All rights reserved.

How to cite this article:

Yousefi S, Vafaeenajar A, Esmaily H, Hooshmand E. Evaluation of General Educational Hospitals Affiliated to Mashhad University of Medical Sciences Based on the Standards of Health-promoting Hospitals . Iran J Health Educ Health Promot. 2018; 5 (4) :320-327

Yousefi, S., Vafaeenajar, A., Esmaily, H., Hooshmand, E.(2018). Evaluation of General Educational Hospitals Affiliated to Mashhad University of Medical Sciences Based on the Standards of Health-promoting Hospitals . *Iranian Journal of Health Education and Health Promotion*, 5 (4) :320-327

آموزش بهداشت و ارتقای سلامت

ارزیابی عملکرد بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد براساس استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت

شقيقی یوسفی^۱, علی وفایی نجار^۲, حبیب الله اسماعیلی^۲, الهه هوشمند^۲

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

۲. مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۳۹۶/۰۲/۰۳

پذیرش: ۱۳۹۶/۰۷/۰۱

انتشار آنلاین: ۱۳۹۶/۰۹/۱۴

IJHEHP 2018; 5(4):320-327

نویسنده مسئول:

الله هوشمند

مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت،
دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

تلفن: ۹۱۵۱۲۴۷۳۵۰

پست الکترونیک:

houshmande@mums.ac.ir

کلمات کلیدی: بیمارستان، استاندارد، بیمارستان ارتقادهندۀ سلامت

کپیرایت © حق چاپ، نشر و استفاده علمی از این مقاله برای مجله آموزش بهداشت و ارتقای سلامت محفوظ است.

مقدمه

تغییر دیدگاه نسبت به نقش و قابلیت‌های بیمارستان‌ها برای تبدیل شدن به ساختارهای ارتقادهندۀ سلامت ضروری است. اولین کفرانس بین‌المللی ارتقای سلامت در سال ۱۹۸۶ در اتاوا برگزار و اولین بیانیه ارتقای سلامت به عنوان رویکردی جدید به بخش سلامت و نقش بیمارستان‌ها در این رابطه ارائه شد (۱).

رسالت بیمارستان‌های ارتقادهندۀ سلامت تغییر نگرش درمان - محور به نگرش سلامت - محور است. بیمارستان‌ها می‌توانند تأثیر پایداری بر رفتار بیماران و خانواده‌هایشان داشته باشند، بسیاری از درمان‌های بیمارستانی باعث علاج بیماری نمی‌شوند بلکه هدف آنها بهبود کیفیت زندگی بیماران است (۲).

تغییرات جهانی چالش‌های جدیدی را در عرصه سلامت و به طور ویژه بیمارستان‌ها ایجاد کرده است. امروز مراکز درمانی و بیمارستان‌ها در قبال زندگی بیماران قبل و بعد از مراجعه، احساس مسئولیت می‌کنند و در ارتباط با سایر سطوح خدمات بهداشتی و درمانی و جامعه به عنوان هماهنگ کننده عمل می‌کنند (۱).

بیمارستان‌ها مهمترین بخش ارائه دهنده خدمات در نظام سلامت هستند، به طوری که ۷۰ تا ۴۰ درصد بودجه سلامت را جذب می‌کنند؛ بنابراین یکی از مهمترین بخش‌هایی که می‌تواند خدمات سلامت را ارتقاء دهد بیمارستان است. به همین دلیل

(ع) و بيمارستان شهيد هاشمي نژاد است که دليل انتخاب اين بيمارستان‌ها مشابه بودن حبيطه فعالیتها و يكسان بودن تقریبی بخش‌های مختلف این سه بيمارستان است و در نهايیت عمل مقایسه بين بيمارستانهای شده مطالعه را منطقی تر می‌نماید. به منظور گرداوری داده‌ها از پرسشنامه استقرار استانداردهای بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت (۹) استفاده شد که پرسشنامه‌ای استاندارد بوده و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای ارزیابی استانداردهای بيمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت تدوین، روایی و پایابی آن را سنجیده است (۱۰).

اين پرسشنامه ۴۰ سؤال در کلیه محورهای حائز اهمیت در بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت شامل (محور سیاست مدیریت ۶ سؤال، محور ارزیابی بيمار ۷ سؤال، محور اطلاع رسانی و مداخلات بيمار ۶ سؤال، محور ایجاد محیط کاري سالم ۱۰ سؤال، محور تداوم و همکاری ۸ سؤال) دارد.

برای دستیابی به نتیجه کامل‌تر در هر بيمارستان، پرسشنامه‌ها را تیمی متشكل از تیم مدیریتی بيمارستان، کارشناسان بهبود کیفیت، سوپروایزر آموزشی، سوپروایزرهای بالینی، سرپرستاران بخش‌ها، کارشناس تغذیه، کارشناس مدارک پزشکی و کارشناس بهداشت محیط در بيمارستان تکمیل کرد که دليل انتخاب افراد فوق الذکر تسلط بیشتر و آگاهی کامل‌تر اين افراد نسبت به حیطه‌های مختلف پرسشنامه با توجه به وظایفشان بود.

در مجموع تعداد ۸۶ پرسشنامه (بيمارستان امام رضا (ع) = ۲۶، بيمارستان قائم (ع) = ۳۴، بيمارستان شهيد هاشمي نژاد = ۲۶) تکمیل شد.

سؤالات پرسشنامه استاندارد بيمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت ۳ گزینه‌ای است و افراد باید یکی از گزینه‌های بلی، خیر و تا حدودی را علامت بزنند. در اين تحقیق محقق برای تحلیل بهتر و بر طبق مطالعه مرتبط انجام شده در این حوزه، برای هر سؤال ۴ گزینه را به صورت تواافقی مشخص کرد (۱۱). گزینه خیر - تا حدودی خیر - تا حدودی بله - بله. در پژوهش حاضر برای گزینه خیر امتیاز ۰، برای گزینه تا حدودی خیر امتیاز ۱ و برای گزینه تا حدودی بله امتیاز ۲ و برای گزینه بله امتیاز ۳ در نظر گرفته شد. نحوه نمره‌دهی پرسشنامه برای هر سؤال به صورت ذير است:

گزینه بلی: استاندارد به صورت کامل در بيمارستان انجام می‌شود و مدارک کاملی مبنی بر تأیید اجرای آنها وجود دارد.

استانداردهای بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت در ۵ محور سیاست مدیریت، ارزیابی بيمار، اطلاع رسانی و مداخلات بيمار، ایجاد محیط کاري سالم و تداوم و همکاری تدوین شده است (۱۲). هدف از استقرار استانداردهای بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت آشناسازی مؤسسات درمانی و ادغام خدمات ارتقای سلامت، آموزش، پيشگيري از بيماريها و خدمات توان بخشی است. همچنان اجرای برنامه‌های ارتقای سلامت در بيمارستان‌ها می‌تواند باعث ارتقای سلامت پرسنل و مراجعین اين مراکز شده، از ميزان غيبت از کار بکاهد و خلاقيت و كيفيت کار را ارتقا دهد (۱۳).

در چند سال اخير مقالات متعدد و مهم درباره بيمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت منتشر شده است. طبق اين ايده بيمارستان‌ها علاوه بر درمان بيماران، باید نقش چشمگيري در ارتقای سلامت جامعه به طور عام و نقش مهم در ارتقای سلامت مراجعان و کارکنان خود به صورت خاص داشته باشند (۱۴). به طورکلي اين مطالعات نشان می‌دهند که بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت حامي سلامت فرد و جامعه هستند و رویکردي کل نگر دارند (۱۵). در اجرای برنامه بيمارستان متعدد به ارتقای سلامت، انجام يك سري اقدامات مثل پروژه‌های ارتقای سلامت، عضويت در شبکه جهانی ارتقای سلامت و تدوين شاخص ارزیابی برای برنامه‌های ارتقای سلامت ضروري است که در نهايیت منجر به بهبود سلامت در بيمار، کارکنان بيمارستان و جامعه خواهد شد. (۱۶، ۱۷).

به طور کلي استقرار استانداردهای بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت سعی در بهبود عملکرد پرسنل بيمارستان و همچنان شاخص‌های بيمارستانی دارد. با عنایت به اهمیت موضوع و با توجه به اينکه تاکنون هیچ‌گونه پژوهشی در اين زمینه در بيمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی مشهد صورت نگرفته است؛ اين مطالعه با هدف سنجش ميزان دستیابي بيمارستان‌های عمومي آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد به استانداردهای بيمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت به عنوان اصلی اساسی در راستاي افزایش سلامت عمومي جامعه انجام شده است.

روش بررسی

مطالعه حاضر کاربردی از نوع توصیفی - تحلیلی است که اطلاعاتی که به آن نیاز است، از طریق پرسشنامه استاندارد ارزیابی بيمارستان‌های ارتقادهنه سلامت گرداوری شده است. جامعه پژوهش در اين تحقیق بيمارستان‌های عمومي آموزشی شهر مشهد شامل بيمارستان‌های امام رضا (ع)، بيمارستان قائم

واریانس یک طرفه و آزمون توکی استفاده و سطح معناداری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها

همه بیمارستان های مطالعه شده از نوع عمومی و آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد بودند. هیچ کدام از بیمارستان های مطالعه شده عضو شبکه HPH نبودند. تعداد تخت های فعال در این سه بیمارستان در جدول زیر نشان داده شده است:

جدول ۱. تعداد تخت های فعال در بیمارستان های عمومی آموزشی

ردیف	نام بیمارستان	تعداد تخت فعال
۱	امام رضا (ع)	۸۸۶
۲	قائم	۸۱۱
۳	هاشمی نژاد	۲۸۲

پس از برگرداندن نمره دهی به مقیاس بین ۱۰۰ تا ۱۰۰ (درصد نمره)، نمره میانگین کلی در هر سه بیمارستان (۴۳/۰۲٪، ۴۶/۰۲٪ و ۵۱/۰۵٪) به دست آمد. پایین ترین درصد نمره ۵۴/۶۲ (نوبد) براساس نمره دهی استانداردها بالاترین درصد نمره ۵۴/۶۲ (نوبد) براساس نمره دهی استانداردها همه بیمارستان ها در وضعیت متوسطی بودند. جدول شماره ۲ امتیاز به دست آمده حاصل از ارزیابی هر بیمارستان را براساس هریک از استانداردهای بیمارستان های ارتقا دهنده سلامت نشان می دهد. بین استانداردهای ارزیابی شده بالاترین امتیاز مربوط به استاندارد S3 (استاندارد مداخلات و اطلاعات بیمار) با میانگین ۷/۱ و پس از آن استاندارد S4 (استاندارد ارتقای محل کار سالم) و S2 (استاندارد ارزیابی بیمار) به ترتیب با میانگین های ۵۶/۲ و ۵۹/۷ بودند. پایین ترین امتیاز متعلق به استاندارد S1 (استاندارد خطمشی ها و سیاست های مدیریتی) با میانگین ۱۰/۳۴ و پس از آن استاندارد S5 (استاندارد تداوم و همکاری) با میانگین ۸۰/۴ بود.

تحلیل اطلاعات به دست آمده از نرم افزار SPSS بر حسب میزان رعایت استانداردهای بیمارستان های ارتقا دهنده سلامت: به طور کلی نتایج حاصل از تحلیل اطلاعات بر حسب میزان رعایت استانداردهای بیمارستان های ارتقا دهنده سلامت به شرح جدول شماره ۳ است.

گزینه خیر: استاندارد در بیمارستان اجرا نمی شود و هیچ گونه شواهدی مبنی بر استقرار آن استاندارد در بیمارستان وجود ندارد.

گزینه تا حدودی بلی: استاندارد تا حدودی در بیمارستان اجرا می شود و مدارک پذیرفتی مبنی بر تأیید اجرای آنها وجود دارد.

گزینه تا حدودی خیر: استاندارد در حد بسیار محدودی در بیمارستان اجرا می شود و مدارک و مستندات بسیار اندکی مبنی بر وجود و پیاده سازی آن استاندارد در بخش های بیمارستان مشاهده می شود.

بر این اساس حداقل نمره یک پرسشنامه ۰ و حداقل آن ۱۲۰ خواهد بود به طوری که حداقل نمره محور سیاست مدیریت ۲۷، محور ارزیابی بیمار ۲۱، محور اطلاع رسانی و مداخلات بیمار ۱۸، محور ایجاد محیط کاری سالم ۳۰، محور تداوم و همکاری ۲۴ است.

با توجه به اینکه معیارهای سنجش در بعضی از استانداردها در هریک از بیمارستان ها متفاوت بود؛ لذا در هر بیمارستان معیارها و مستندات مربوطه را به طور خاص، گروه فوق الذکر مشخص کرد و قبل از توزیع پرسشنامه ها، طی جلسات متعدد اتفاق نظری درباره این معیارها و مستندات آنها صورت گرفت. در نهایت میزان فراوانی، انحراف معیار و درصد نمره هر استاندارد در هر بیمارستان نشان داده شد و یک مقایسه تحلیلی در بین این سه بیمارستان انجام شد. برای انجام این پژوهش، پرسشنامه ها پس از توزیع و تکمیل جمع آوری و اطلاعات به تفکیک هر بخش در نرم افزار ثبت شد.

داده ها پس از جمع آوری وارد نرم افزار SPSS ویرایش ۱۶ شده و تجزیه و تحلیل شد. در ارائه یافته های توصیفی داده های جمع آوری شده در ۵ حوزه سیاست مدیریت، ارزیابی بیمار، اطلاع رسانی و مداخلات بیمار، ایجاد محیط کاری سالم و تداوم و همکاری به کمک جداول توزیع فراوانی، میانگین و دامنه تغییرات بررسی شد. در نهایت میزان فراوانی و میانگین هر استاندارد در هر بیمارستان نشان داده شد و مقایسه ای توصیفی بین این سه بیمارستان انجام گرفت. همچنین برای مقایسه تکمیلی و جامع از نمره درصد هر استاندارد استفاده شده است. برای مقایسه میانگین ها و معنadar بودن اختلاف میانگین ها از آزمون آنالیز

جدول شماره ۲. توزيع فراوانی استانداردهای بيمارستان‌های عمومی آموزشی شهر مشهد براساس درصد نمره

	امام رضا (ع)	قائمه (ع)	شهید هاشمی نژاد	امتياز كل
S1	% ۲۷/۶	% ۳۹/۲	% ۳۵/۵	% ۳۴/۱۰
S2	% ۴۴/۹	% ۵۴/۲	% ۵۳/۸	% ۵۰/۹۷
S3	% ۶۷/۴	% ۷۱/۴	% ۷۴/۴	% ۷۱/۰۷
S4	% ۵۰/۰	% ۵۸/۴	% ۶۰/۲	% ۵۶/۲۰
S5	% ۴۰/۲	% ۴۹/۹	% ۴۴/۳	% ۴۴/۸۰
امتياز كل	% ۴۶/۰۲	% ۵۴/۶۲	% ۵۳/۶۴	% ۵۱/۴۳

جدول شماره ۳. ميزان رعایت استانداردهای بيمارستان‌های ارتقاء دهنده سلامت در بيمارستان‌های بررسی شده

استاندارد	۱. سياست مدیریت (۹) معیار اندازه گیری		۲. ارزیابی بیمار (۱۰) معیار اندازه گیری		۳. اطلاعات بیمار و مداخلات درمانی (۶) معیار اندازه گیری		۴. ارتقای محیط کاری سالم (۱۱) معیار اندازه گیری		۵. استثمار در درمان و همکاری (۱۰) معیار اندازه گیری		جمع کل (۴۱ measurable elements)	
	بیمارستان	امام رضا (ع)	بیمارستان	امام رضا (ع)	بیمارستان	امام رضا (ع)	بیمارستان	امام رضا (ع)	بیمارستان	امام رضا (ع)	بیمارستان	امام رضا (ع)
۱. ارزیابی	% ۶۰	% ۷۱	% ۷۰	% ۷۲	% ۶۹	% ۷۳	% ۶۹	% ۷۰	% ۶۷	% ۷۲	% ۷۰	% ۶۷
۲. ارزیابی	% ۷۷	% ۷۳	% ۷۴	% ۷۱	% ۷۱	% ۷۵	% ۷۲	% ۷۶	% ۷۵	% ۷۶	% ۷۱	% ۷۵
۳. ارزیابی	% ۶۲	% ۶۰	% ۶۰	% ۶۱	% ۶۱	% ۶۲	% ۶۰	% ۶۲	% ۶۱	% ۶۲	% ۶۰	% ۶۱

بيمارستان قائم (ع) ۴۰/۴٪ در مقابل ۵۹/۶٪، بيمارستان امام رضا (ع) ۴۸/۳٪ در مقابل ۵۱/۷٪.

در رابطه با استاندارد «اطلاعات بیمار و مداخلات درمانی» یافته‌ها حاکی از آن است که این استاندارد در هرسه بيمارستان در وضعیت بسیار بهتری است و تا حدود قابل قبولی (نزدیک به اجرای کامل) در هر سه بيمارستان اجرا می‌شود. برای این استاندارد مجموع پاسخ‌های "خیر" و "تا حدودی خیر" در مقابل پاسخ‌های "بلی" و "تا حدودی بلی" در این حوزه به ترتیب در سه بيمارستان بدین صورت است: بيمارستان هاشمی نژاد ۱۳/۲٪ در مقابل ۸۶/۸٪، بيمارستان قائم (ع) ۱۶/۸٪ در مقابل ۸۳/۲٪، بيمارستان امام رضا (ع) ۲۸/۸٪ در مقابل ۷۱/۲٪.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که در رابطه با استاندارد «ارتقای محیط کاری سالم» نیز وضعیت هرسه بيمارستان تقریباً مشابه یکدیگر و در سطح متوسطی است و می‌توان گفت این استاندارد تا حدود کمی بالاتر از سطح میانه رعایت و اجرا می‌شود و با کمی تلاش و تمرکز می‌توان آن را به سطح قابل قبولی رساند. برای این استاندارد مجموع پاسخ‌های "خیر" و "تا حدودی خیر" در مقابل پاسخ‌های "بلی" و "تا حدودی بلی" به ترتیب در سه بيمارستان بدین صورت است: بيمارستان هاشمی نژاد ۳۱/۹٪ در مقابل ۶۸/۱٪، بيمارستان قائم

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که در حیطه استاندارد «سياست مدیریت» بيمارستان قائم و هاشمی نژاد وضعیت بهتری نسبت به بيمارستان امام رضا دارد. با توجه به اینکه مجموع پاسخ‌های "خیر" و "تاحدودی خیر" در این بيمارستان‌ها بیشتر از مجموع پاسخ‌های "بلی" و "تاحدودی بلی" است (بيمارستان هاشمی نژاد ۳۵/۵٪ در مقابل ۳۴/۹٪ در مقابل ۶۵/۶٪، بيمارستان امام رضا (ع) ۷۵/۸٪ در مقابل ۷۴/۲٪ در مقابل ۷۵/۸٪ در مجموع ميزان توجه به اجرای اين استاندارد در كليه بيمارستان‌هاي مطالعه شده در وضعیتی پذيرفتنی نيسند. بدین معنی که اين استاندارد تا حدود بسیار اندکی (و تقریباً نزدیک به خیر) در هریک از سه بيمارستان مطالعه شده رعایت و اجرا می‌شود.

با توجه به اطلاعات بهدست آمده در حیطه استاندارد "ارزیابی بيمار" اين گونه به نظر می‌رسد که هر سه بيمارستان در اجرای اين استاندارد در وضعیت متوسطی قرار دارند؛ بدین معنا که اين استاندارد تا حدودی در اين بيمارستان‌ها انجام می‌شود هرچند که دستیابی و اجرای کامل به اين استاندارد نیازمند تلاش، وقت و صرف هزینه بيشتری است. مجموع پاسخ‌های "خیر" و "تا حدودی خیر" در مقابل پاسخ‌های "بلی" و "تا حدودی بلی" در اين حیطه به ترتیب در سه بيمارستان بدین صورت است: بيمارستان هاشمی نژاد ۳۹/۴٪ در مقابل ۶۰/۶٪.

قبيل مهارت‌های ارتباطی، آموزش به بیمار و کنترل عفونت تاکید داشتند. در هیچ یک از بیمارستان‌های مطالعه شده ساختارهای سازمان یافته یا تمهدیاتی برای پیاده سازی استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت وجود نداشت.

در رابطه با استاندارد دوم (استاندارد ارزیابی بیمار)، برخی از ریسک فاکتورهای مربوط به مصرف دخانیات، مصرف الکل، وضعیت تغذیه، سابقه بیماری خانوادگی و ارثی در فرم ارزیابی اولیه بیمار را پرستار ثبت می‌کند. همچنین در واحد آموزش بیمار، گروه‌بندی‌های خاصی از انواع بیماران (به طور مثال بیماران دیابتی، بیماران آسمی، بیماران قلبی عروقی و غیره) وجود داشت.

همان گونه که پیشتر اشاره شد، بیشترین تمرکز در هر سه بیمارستان روی استاندارد سوم (استاندارد مداخلات و اطلاعات بیمار) است. Baum، Johnson و Yaghoubi دیگر پژوهشگران نیز در پژوهش خود به نتیجه مشابهی دست یافتند (۱۳، ۱۴). تقریباً در هر سه بیمارستان اطلاعات سلامتی بیماران در رابطه با بیماری‌های شایع در پرونده بیماران وجود داشت. مداخلات درمانی و اطلاع رسانی به بیماران یا خانواده ایشان از نوع و نحوه درمان و اقدامات لازم مانند نوع تغذیه، مراقبت‌های درمانی لازم، پیشگیری و تمهدیات درمانی با توجه به نوع بیماری و فرهنگ و قومیت بیمار صورت می‌گرفت. بیشتر اطلاعات را پرستاران به بیماران یا خانواده‌های ایشان منتقل می‌کردند اما در موارد خاص و تخصصی‌تر این اطلاعات از جانب پزشک متخصص بیمار به وی آموزش و اطلاع داده می‌شد؛ اما میزان اثربخشی این اقدامات در هیچ کدام از بیمارستانها بررسی نمی‌شد. این موضوع می‌تواند به دلیل کمبود وقت پرسنل و یا فشار کار بالای کارکنان باشد. با توجه به پژوهش Baum و Johnson ارتقای توانایی‌های کارکنان در حیطه ارزیابی برنامه‌های آموزشی کارکنان ضروری به نظر می‌رسد (۱۴).

در رابطه با استاندارد شماره چهار (استاندارد ارتقاء محل کار سالم)، کلاس‌های آموزشی تخصصی برای کارکنان جدیدالورود و نیز سایر کارکنان بیمارستان‌ها مثل برنامه‌های آموزش سالانه و ضمن خدمت وجود دارد؛ اما هیچ یک از برنامه‌ها به طور خاص به موضوع بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت اشاره‌ای نداشتند. همچنین در همه بیمارستان‌ها برنامه‌های مدیریت خطر وجود داشت که بیشتر در قالب پیشگیری از بروز حوادث و خطرات احتمالی ارائه می‌شدند و به صورت واضح به مباحث ارتقاء سلامت اشاره‌ای نداشتند. همچنین هیچ گونه ارزیابی یا برنامه‌ای در رابطه با شناسایی پرسنل مصرف کننده دخانیات صورت نمی‌گرفت و فقط در بدو استخدام آزمایش‌های

(ع) ۳۶/۶٪ در مقابل ۴/۶۳٪، بیمارستان امام رضا (ع) ۲/۴۳٪ در مقابل ۶/۵۶٪.

در رابطه با استاندارد «تدام همکاری و استمرار درمان» یافته‌ها حاکی از آن است که میزان اجرا و رعایت این استاندارد در هر سه بیمارستان را می‌توان تا حدودی خیر، در نظر گرفت و فقط در بیمارستان قائم (ع) درصد پاسخ‌های بلی و تا حدودی بلی کمی بالاتر از میانه است. برای این استاندارد مجموع پاسخ‌های «خیر» و «تا حدودی خیر» در مقابل پاسخ‌های «بلی» و «تا حدودی بلی» به ترتیب در سه بیمارستان بدین صورت است: بیمارستان هاشمی نژاد ۱/۵۳٪ در مقابل ۹/۴۶٪، بیمارستان قائم (ع) ۴/۱۶٪ در مقابل ۴/۵۸٪، بیمارستان امام رضا (ع) ۵/۷٪ در مقابل ۴/۳٪.

در مجموع با توجه به یافته‌های نشان داده شده در جدول ۳ می‌توان گفت در هریک از سه بیمارستان مطالعه شده استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت تا حدود متوسطی (و بیشتر به سمت تا حدودی خیر) رعایت و اجرا می‌شود و نیاز است بیمارستان‌ها برای دستیابی کامل به استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت برنامه‌ریزی و سیاست گذاری معینی را مد نظر قرار دهند و بودجهٔ جداگانه‌ای برای این امر در نظر بگیرند.

بحث

هدف از انجام این پژوهش ارائه تصویری از میزان دستیابی بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد به استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت برای ارزیابی و سیاستگزاری در نظام بهداشت بوده است.

در رابطه با استاندارد اول (استاندارد خط مشی‌ها و سیاستهای مدیریتی)، همه بیمارستان‌ها مستندات مکتوب در رابطه با هدف، مأموریت، و برنامه‌های مدیریت کیفیت دارند. هرچند که هیچ یک از آنها به طور خاص برنامه‌های مکتوبی در رابطه با ارتقاء سلامت ندارند و بودجهٔ مشخصی برای برنامه‌های ارتقادهنه سلامت در حیطه بیماران، کارکنان، جامعه و محیط تخصیص داده نشده بود. به‌طورکلی می‌توان گفت مباحث مربوط به سیاست‌ها و برنامه‌های بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت برای مدیران و مسئولین بیمارستان‌ها تا حدود زیادی ناشناخته است. فقط کارکنان حیطهٔ واحد بهبود کیفیت بیمارستان‌ها اطلاعات بسیار اندکی از مفهوم بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت داشتند. همچنین در این بیمارستان‌ها هیچ گونه آموزشی برای آشنایی با این حیطه‌ها برای کارکنان تدارک دیده نشده بود. آموزش‌ها در بیمارستان‌های بررسی شده بیشتر بر مواردی از

نتیجه‌گیری

در مجموع با توجه به یافته‌ها می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که در هریک از سه بیمارستان مطالعه شده استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت در حد متوسط رعایت و اجرا می‌شود و نیاز است بیمارستان‌ها برای دستیابی کامل به استانداردهای بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری معینی را مدنظر قرار دهند و بودجه‌جداگانه‌ای هم برای این امر در نظر بگیرند. در بعد استاندارد سیاست مدیریت لازم است که مدیران ارشد بیمارستان با در نظر گرفتن اهمیت این موضوع در سلامت عمومی و کلی جامعه به صورت جدی نسبت به تدوین قوانین و خط مشی‌های موردنیاز برای اجرایی نمودن این استانداردها اقدام کرده و زیر ساخت‌های لازم را در این راستا فراهم کنند.

از آنجا که این تحقیق فقط در بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شده است لذا نتایج آن قابل تعمیم به سایر بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد از جمله بیمارستان‌های تخصصی نیست.

در نهایت با توجه به اهمیت خدمات ارتقای سلامت در بهبود کیفیت زندگی مردم و اثبات نقش بهداشت و سلامت در افزایش بهره‌وری شغلی کلیه آحاد جامعه و در نتیجه داشتن جامعه‌ای شادر و خودکفای، ضروری است که وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی با همکاری سایر سازمان‌های وابسته، به صورت جدی در اجرایی نمودن این استانداردها گام نهاده و زیرساخت‌های لازم را برای برقراری این استانداردها فراهم آورد. وزارت بهداشت می‌تواند با در نظر گرفتن شرایط هر منطقه و با تدوین و ابلاغ دستورالعمل‌هایی، بیمارستان‌ها را برای ایجاد واحدهایی به منظور توجه بیشتر به وضعیت کارکنان، بیماران و همراهان ایشان، ارتباط عمیق‌تر با سایر سازمان‌های ارائه دهنده خدمات سلامت و بهطورکلی در نظر گرفتن اصول بیمارستان‌های ارتقا دهنده سلامت به عنوان جز لاینکی از فرایند درمان و سلامت بیماران ملزم نماید.

سپاسگزاری

تیم پژوهش بر خود لازم می‌داند از تمام مسئولین بیمارستان‌های امام رضا(ع)، قائم (عج) و شهید هاشمی نژاد تشکر و قدردانی کند.

مربوط به اعتیاد و تست الكل انجام می‌شد. که با مطالعات Lee و همکاران همخوانی دارد (۱۵).

در رابطه با وضعیت محیط بیمارستان‌های بررسی شده، استانداردهای مربوط به محیط کار سالم با معیارهای استاندارد منطقه‌ای و جهانی فاصله تاملبرانگیز داشت. در محیط بیمارستان ریسک‌های محیطی به راحتی دیده می‌شدند. از لحاظ تغذیه‌ای در هر سه بیمارستان تنوع غذایی قابل قبولی در وعده‌های غذایی تدارک دیده شده برای کارکنان وجود داشت.

در رابطه با آخرین استاندارد، (استاندارد تداوم و همکاری)، همان گونه که Javadi و Yaghoubi نیز در پژوهش خود تاکید می‌کنند خط مشی مکتوبی برای چگونگی همکاری با سایر ارائه دهنده‌گان خدمات درمانی و سازمان‌های وابسته وجود نداشت (۱۳) به نظام ارجاع، حتی با وجود اجرایی شدن طرح پزشك خانواده، در هیچ یک از بیمارستان‌های مطالعه شده توجهی نمی‌شد. همچنین برای ارجاع بیماران به سایر بیمارستان‌ها یا مراکز درمانی هیچگونه تعاملی از جانب بیمارستان‌ها (جز همان فرم اطلاعات بیمار در هنگام ارجاع بیماران) وجود نداشت؛ اما در هر سه بیمارستان فرم ترخیص بیماران تکمیل می‌شد که شامل اطلاعات مربوط به نوع بیماری و توصیه‌های مربوطه بود. به طور کلی هیچ یک از این اقدامات در راستای فعالیت‌های ارتقای سلامت بیماران انجام نمی‌شد. این موضوع با نتایج برعی از پژوهشگران در این حیطه همخوانی دارد (۱۲، ۱۴، ۱۵).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد میانگین امتیاز کل کسب شده در بیمارستان امام رضا (ع) از استقرار استانداردهای بیمارستان‌های ارتقادهنه سلامت $\pm 11/88 \pm 85/92$ در بیمارستان قائم (عج) $104/50 \pm 15/617$ و در بیمارستان شهیده‌هاشمی نژاد $\pm 14/423 \pm 100/77$ بود. بیمارستان بررسی شده در ارزیابی Lin YW HH, Tung SC امتیاز $95/06$ کسب کرده (۱۶) و میانگین امتیاز در بیمارستان‌های بررسی شده در پژوهش (۱۷) $71/9 \pm 25$ Groene OA, Klazinga N بود، همچنین بیمارستان بررسی شده در پژوهش Delobelle و همکاران (۱۹) امتیاز $73/12$ را کسب کرده بود. در بیمارستان امام رضا(ع)، بیمارستان قائم(عج) و بیمارستان شهید هاشمی نژاد بالاترین درصد نمره مربوط به استاندارد اطلاعات بیمار و مداخلات درمانی است(به ترتیب $71/4\%$ ، $67/4\%$ ، $74/4\%$) که نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش Lin و همکاران (۱۶)، Delobelle و همکاران (۱۹) و Groene (۱۸) پکسان است.

References

1. Didarloo AS, Ahmadi DB. Health Promotion in Hospitals, the Challenges facing the Health Care System, *Healthy Work Journal* 2008; (2):19-27.
2. Heydarnia MA, Damari K, Azargashb B, Vosoughmoghadam A. Study of Expert Opinion on Health Promotive Services for Patients at Hospitals Affiliated to Shahid Beheshti University of Medical science. *Pejouhandeh Research Journal* 2009;14(4):183-190.
3. Groene O. Implementation of health promotion in hospitals Self Assessment Guide and Forms. WHO Regional Office for Europe; 2006.
4. Groene O, Garcia-Barbero M. Health promotion in hospitals: Evidence and quality management. WHO Regional Office for Europe; 2005.
5. Yaghoubi M JM, Bahadori MK. Designing a Health Promoting Hospital: Case Study Isfahan University of Medical Sciences. *Health Inf Manage* 2014; 10(7): 1022.
6. Zarei F TM, Keshavarz Mohamadi N, Tehrani H. Health Promoting Hospital: A Pilot Study in Bo-Ali Hospital, Qazvin, Iran. *Journal of Fasa University of Medical Sciences* 2013; 3(3): 215-223.
7. Keshavarz Mohammadi N ZF, Rezaei F, Keshavarz A, Kalhor R. Exploring perspectives of medical staff on hospital's effects on their health: a health promoting hospital's approach. *Razi Journal of Medical Sciences* 2013; 20, (113): 2013.
8. Maleki MR, Nasiripour AA, Yaghoubi M. A Comparative Study on the European Pilot Hospitals in the Health Promoting Hospitals Project. *Health Information Management* 2012; 9(2): 254.
9. Groene O, Jorgensen SJ, Garcia-Barbero M. Self-assessment tool for pilot implementation of health promotion standards and indicators in hospitals. Copenhagen, WHO Regional Office for Europe; 2004;(http://www.euro.who.int/healthpromotion/publications/20020227_1) <http://www.euro.who.int/document/E85054.pdf>
10. Lee CB, Chen MS, Powell MJ, et al. Organisational Change to Health Promoting Hospitals: A Review of the Literature. *Springer Sci Rev* 2013; 1(1-2): 13-23.
11. Miseviciene I, Zalnieraitiene K. Health promoting hospitals in Lithuania: health professional support for standards. *Health Promot Int* 2013;28 (4): 512- 521
12. Johnson AE. Reorienting a Hospital to be More Health Promoting: A Case Study of the Women's and Children's Hospital [Dissertation]. Adelaide: Flinders University of South Australia; 2005.
13. Johnson A, Baum F. Health promoting hospitals: a typology of different organizational approaches to health promotion. *Health Promot Int*. 2001;16(3):281-7.
14. Lee CB, Chen MS, Chu CM. The health promoting hospital movement in Taiwan: recent development and gaps in workplace. *Int J Public Health*. 2013;58:313-317.
15. Lin YW HH, Tung SC. The organisational diagnosis of a Health Promoting Hospital in Taiwan. *Patient Educ Couns* 2009;76:248-53.
16. Johnson A, Nolan J. Health promoting hospitals: gaining an understanding about collaboration. *Australian Journal of Primary Health*. 2004;10(2):51-60.
17. Groene OA, Klazinga N. Development and Validation of WHO Self Assessment for Health Promotion in Hospitals: Result of a study in 38 hospitals in eight countries. *Oxford University Journal* 2010; (2):221-229.
18. Delobelle PO, Langa C, Mashamba J, ManeDepoorter A. Global Health Promotion- Advances in Health Promotion in Africa:Promoting Health through Hospitals. *International Union for Health Promotion and Education* 2010; (2): 33-36.

